

Martínez Sistach: "Dos grans pontífexs que són exemple de santedat"

Ds, 26/04/2014 per Catalunya Religió

([Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona](#)) Aquest dia 27 d'abril, que ens porta la memòria de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de les diòcesis de Catalunya, se celebra a Roma la canonització de **Joan XXIII** i **Joan Pau II**, dos successors de sant Pere que varen influir molt en la vida de l'Església i del món del seu temps, cadascun d'ells amb el seu propi carisma.

Em plau recordar, especialment en aquest dia, que [tots dos visitaren](#) el santuari del monestir de Montserrat i van pregar davant la sagrada imatge de la Moreneta. Joan XXIII, essent patriarca de Venècia, el juliol de 1954, Any Jacobeu, va pelegrinar a Santiago de Compostela; i de retorn va passar per Montserrat, Manresa i Barcelona. Els qui acompanyaren el cardenal Roncalli en la seva visita a Montserrat recorden que parlava amb gran animació i cordialitat, però en arribar al cambril es va agenollar i va estar una llarga estona pregant. Quatre anys més tard, va ser elegit Papa.

Joan Pau II pregà davant la Mare de Déu de Montserrat ja essent Sant Pare, el 7 de novembre de 1982, durant el seu primer viatge a Espanya. La climatologia del dia no va acompanyar gens la seva visita al santuari, però el Papa polonès va fer un cant a Montserrat com a meta de pelegrinatges i recordà els noms d'alguns dels sants que havien pregat davant la sagrada imatge, "sense oblidar aquell soldat que, deposades les seves armes als peus de la Moreneta, baixà de la muntanya per fundar la Companyia de Jesús".

El pontificat romà de Joan XXIII, elegit als 77 anys, fou breu, de quatre anys i mig. Qui fou anomenat Papa de transició va fer la gran transició de l'Església amb el Concili Vaticà II, iniciativa seva que va presidir a l'inici i que fou continuada per **Pau VI**. Joan XXIII ha passat a la història de l'Església també per una de les seves encíclics, la [Pacem in Terris](#), publicada dos mesos abans de morir. Fou l'encíclica dels drets humans i de la pau, i com el testament per al món del Papa

bo, la mort del qual va ser plorada per creients i no-creients.

El pontificat del Papa polonès, elegit als 58 anys, fou molt més llarg: de gairebé vint-i-set anys (1978-2005). L'arquebisbe de Cracòvia es va donar en cos i ànima al compliment de la seva nova missió. La seva personalitat de resistent davant de les ideologies contràries a la fe va donar un estil molt propi i molt humà al seu pontificat, i li va merèixer un prestigi i una autoritat moral a nivell mundial. Va fer una síntesi nova entre la confessió de Déu i el servei a l'home, entre teocentrisme i antropocentrisme, treballant incansablement per integrar-los i reconciliar-los. En la seva primera encíclica, *Redemptor hominis*, va proclamar que "el camí de l'Església és l'home".

Avui és un dia per donar gràcies a Déu per aquest dos grans pontífexs, que són exemple de santedat per a tots els fills i les filles de l'Església, i per desitjar que siguin intercessors davant Déu per obtenir la pau arreu del món.

Carta dominical del [27 d'abril de 2014](#)